

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Бєлоногов Євген Леонідович
про яку 27.10.2022 року на
09 год. 00 хв. каб. № 4 до
слідчого, для допиту в якості
підозрюваного у рамках
кримінального провадження
№ 62020080000000850 від
24.11.2022 за підозрою Вас у
вчиненні державної зради та
дезертирства з військової
частини 4125.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення
або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« » 20 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Бєлоногов Євген Леонідович**,
що проживає за адресою: м. Чернігів, вул. Казацька, 38,
кв. 21, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 Вам необхідно
з'явитися 27 жовтня 2022 року о 09 год. 00 хв. в каб. № 4
до слідчого П'ятого слідчого відділу (з дислокацією у м.
Чернігів) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Києві (м. Чернігів,
вул. Коцюбинського, 57) для допиту в якості
підозрюваного у рамках кримінального провадження
№ 62020080000000850 від 24.11.2022 за підозрою Вас у
вчиненні державної зради та дезертирства з військової
частини 4125.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

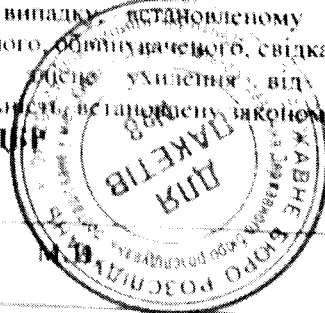
Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За відсутності ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий ДІР

тел. 0674650018

«27» 10 2022 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

« _____ »

20__ року

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну раніше повідомленої підозри

місто Чернігів

«14» жовтня 2022 року

Слідчий П'ятого слідчого відділу (з дислокацією у м. Чернігові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Києві, Кожедуб Євгеній Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62020080000000850 від 24.11.2020 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 408, ч. 1 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомленні особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Белоногова Євгена Леонідовича,
04.03.1988 року народження, уродженця
м. Красноармійськ Саратовської області,
російська федерація, громадянина
України, з повною загальною середньою
освітою, раніше не судимого, останнє
відоме місце реєстрації: м. Чернігів,
вул. Козацька, 38, кв. 21,

про зміну раніше повідомленої 30.09.2022 підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, а саме:

у державній зраді, тобто діянні вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме в переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

у дезертирстві, тобто нез'явленні до військової частини з метою ухилитися від військової служби, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 408 КК України;

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, та стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент повідомлення про підозру.

Громадянин України Белоногов Є.Л. станом на березень 2014 року проходив військову службу за контрактом у 47 полку спеціального призначення «Тигр» внутрішніх військ МВС України (військова частина 4125), яка до 29.03.2014 дислокувалась в с. Краснокам'янка Феодосійського району Автономної Республіки Крим, на посаді стрільця першої роти у військовому званні «сержант».

Відповідно до ст. ст. 17, 65, 68 Конституції України кожен громадянин зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Відповідно до Концепції (основ державної політики) національної безпеки України, національна безпека України передбачає відсутність загрози у політичній, економічній, соціальній, воєнній, екологічній, науковій, технологічній, інформаційній сферах і полягає, зокрема, у безпеці конституційного ладу і державного суверенітету України, невтручанні у внутрішні справи України з боку інших держав, у відсутності посягань на державний суверенітет України та її територіальну цілісність.

Статтями 5, 72, 73 Конституції України передбачено, що Україна є республікою. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами. Питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їх повноважень, встановлених Конституцією України.

Постановою ради федерації федерального зібрання російської федерації від 01.03.2014 № 48-СФ «Об использовании вооружённых сил российской федерации на территории Украины» надано згоду президенту російської

федерації на використання збройних сил російської федерації на території України.

На підставі ст. 5 федерального конституційного закону російської федерації від 21.03.2022 № 6ФКЗ «О принятии в российскую федерацию республики крым и образовании в составе российской федерации новых субъектов - республики крым и города федерального значения Севастополь» російською федерацією незаконно анексовано суверенну територію України - Автономну Республіку Крим.

У зв'язку з цим, Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 №129-VIII російську федерацію визнано державою агресором. Постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 №337-VIII «Про заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків» визначено, що збройна агресія російської федерації проти України розпочалась 20 лютого 2014 року.

Наслідком збройної агресії російської федерації проти України стала воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, – невід'ємних складових державної території України.

Анексія територій була поєднана з незаконним привласненням державного майна України в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, порушенням прав громадян України в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, а саме права на життя, на повагу до честі та гідності, заборону катування, перебування у рабстві або підневільному стані, права на свободу і особисту недоторканість, права на справедливий суд, права не бути покараним без суду, права на повагу до приватного і сімейного життя, права на свободу думки, совісті та релігії, тощо.

Згідно з вимогами ст.ст. 1, 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» військовий обов'язок встановлюється з метою підготовки громадян України до захисту Вітчизни, забезпечення Збройних Сил України військовослужбовцями.

Відповідно до вимог ст.ст. 11, 16, 119 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України та ст. 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України сержант Белоногов Є.Л. під час проходження військової служби повинен свято та непорушно дотримуватись Конституції України і законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, беззастережно виконувати накази командирів (начальників), знати та виконувати свої службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок та вимоги Статутів Збройних Сил України, бути зразком високої культури, скромності й витримки, не допускати порушень громадського порядку та негідних вчинків, виконуючи службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою.

Разом з цим, стрілець першої роти військової частини 4125 Белоногов Є.Л., достовірно знаючи вищевказані вимоги чинного законодавства України, умисно вчинив державну зраду, тобто перейшов на бік військових формувань російської

федерації, які фактично віроломно захопили територію Автономної Республіки Крим України з її інфраструктурою, установами, організаціями, військовим частинами тощо, здійснивши дезертирство, та надав іноземній державі – російській федерації, і її збройним силам допомогу у проведенні підривної діяльності проти України, а саме, надав допомогу у захопленні військових об'єктів Збройних Сил України, формуванні на території Автономної Республіки Крим України військових формувань іноземної держави та її державних органів, підприємств, боєготовності цих військових формувань, забезпеченні їх належного функціонування та життєдіяльності.

З цією метою сержант Белоногов Є.Л., будучи громадянином України, військовослужбовцем Внутрішній військ МВС України, нехтуючи вищевказаними вимогами Конституції і законів України, Військовою присягою, достовірно знаючи про незаконність дій з приєднання території Автономної Республіки Крим до складу російської федерації, перебуваючи в с. Краснокам'янка Феодосійського району Автономної Республіки Крим, в кінці березня 2014 року з метою переходу з лав Внутрішній військ МВС України до військових формувань країни-агресора – внутрішніх військ мвс росії, звернувся до представників внутрішніх військ мвс росії з клопотанням прийняти його на військову службу.

Белоногов Є.Л. був прийнятий на військову службу та зарахований до списків особового складу внутрішніх військ мвс росії, а саме до 144 спеціального моторизованого полку внутрішніх військ мвс росії 112 окремої бригади північнокавказького округу та почав проходити військову службу за контрактом з кінця березня 2014 року на невстановленій у ході досудового розслідування посаді. В подальшому, у невстановлений досудовим розслідуванням час Белоногов Є.Л. був переведений до 46 окремої бригади оперативного призначення національної гвардії російської федерації (військова частина 6779, м. Урус-Мартан, республіка Чечня).

Проходячи військову службу за контрактом у 144 спеціальному моторизованому полку внутрішніх військ мвс росії 112 окремої бригади північнокавказького округу сержант Белоногов Є.Л., маючи умисел на завдання шкоди суверенітетові територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, вчиняв дії по підтриманню діяльності окупаційного 144 спеціального моторизованого полку внутрішніх військ мвс росії 112 окремої бригади північнокавказького округу, виконуючи обов'язки військової служби за посадою.

Внаслідок таких дій сержанта Белоногова Є.Л. та інших осіб військовим формуванням російської федерації вдалося захопити частину території України – автономну Республіку Крим, з усією інфраструктурою, закріпитися на ній, створити оборонні споруди, перемістити з території російської федерації до Автономної Республіки Крим військові формування, військову техніку, зброю та боєприпаси, створити державні органи, що дозволило безперешкодно контролювати незаконно захоплену територію Автономної Республіки Крим.

Створення та діяльність на території України військових формувань іноземної держави (російської федерації) призвело до посилення заходів тимчасової окупації півострова Крим, зниження обороноздатності України, функціонування незаконних органів влади та правоохоронних органів.

Цими діями Белоногов Є.Л. вчинив перехід на бік ворога, тобто надав безпосередню допомогу внутрішнім військам російської федерації, з якою Україна перебуває в умовах збройного конфлікту, сприяв представникам російської федерації у проведенні підривної діяльності на території України, що полягало у створенні умов для функціонування на території України іноземного військового формування.

Таким чином, Белоногов Є.Л. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, тобто у державній зраді - умисному вчиненні громадянином України діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Крім того, сержант Белоногов Є.Л., діючи умисно, залишившись на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та перейшовши на військову службу до внутрішніх військ мвс росії, вчинив дезертирство, тобто нез'явлення у разі переведення на службу, з метою ухилитись від проходження військової служби, за наступних обставин.

Так, з метою збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців, працівників Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 23.03.2014 визнано доцільним передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України. Таке рішення введено в дію Указом Президента України № 339/2014 від 24.03.2014.

29.03.2014 командиром військової частини 4125 на виконання Указу Президента України № 339/2014 від 24.03.2014 доведено наказ військовослужбовцям військової частини 4125 про передислокацію особового складу військової частини 4125 з території Автономної Республіки Крим до с. Ставки Херсонської області, до пункту тимчасового збору військової частини 4125, для подальшого розподілу по військовим частинам, а в подальшому до місця постійної дислокації до військової частини 3066 у м. Чернігів.

Проте, сержант Белоногов Є.В., діючи умисно, всупереч вимог ст.ст. 17, 65 Конституції України, п. п. 1, 2 ст. 1, п. 4 ст. 2 Закону України «Про військовий

обов'язок і військову службу», ст. ст. 11, 16 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, вирішив припинити виконання обов'язків військової служби та знаючи про те, що він зобов'язаний проходити військову службу і маючи реальну можливість для цього, з метою ухилитися від проходження військової служби, взагалі незаконно припинив виконувати конституційний обов'язок по захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, не виконав наказ командира військової частини 4125 та не прибув до с. Ставки Херсонської області, а в подальшому до військової частини 3066 в м. Чернігів, перейшовши при цьому на військову службу до збройних сил країни-агресора – внутрішніх військ мвс російської федерації.

Переховуючись від органів досудового розслідування Белоногов Є.Л. не вжив жодних заходів щодо з'явлення до військової частини 3066 в м. Чернігів для подальшого проходження військової служби за наявності можливості для цього та не заявив про себе до правоохоронних органів України, проводячи час на власний розсуд, ухиляючись від продовження служби та вступив до лав збройних сил російської федерації.

Таким чином, Белоногов Є.Л. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 408 КК України, тобто дезертирстві - нез'явленні у разі переведення до військової частини з метою ухилитися від військової служби.

Слідчий П'ятого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Чернігові)

Євгеній КОЖЕДУБ

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор Чернігівської спеціалізованої
прокуратури у військовій та оборонній сфері

Владислав ГАЛУШКО

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 20 ____ року.

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг

захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «__» год. «__» хвилин «__» 20__ року.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

Слідчий П'ятого слідчого відділу

(з дислокацією у м. Чернігові)

Є.М. Кожедуб

